II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. april 1996

om at pålægge den italienske regering at fremlægge alle dokumenter, alle informationer og oplysninger om støtte til omstrukturering af vejtransportsektoren, samt øjeblikkeligt at standse udbetaling af enhver ny støtte

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(96/543/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 5, 92 og 93,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, navnlig artikel 61 og 62, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved skrivelse af 19. april 1991 [1] underrettede Kommissionen den italienske regering om sin beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, i forbindelse med et støtteprojekt med henblik på at omstrukturere vejtransportsektoren i Italien.

(2) Efter indledning af proceduren blev Kommissionen bekendt med — via den italienske statstidende — at de italienske myndigheder havde gennemført lov nr. 68 af 5. februar 1992 (GURI af 12. februar 1992, alm. serie nr. 35, side 3), som indfører en støtte som defineret i traktatens artikel 92, der har samme virkning som den planlagte støtte, som de italienske myndigheder oprindelig gav meddelelse om den 13. september 1990, samt dekret af 27. juni 1992 (GURI af 13. juni 1992, alm. serie nr. 163, side 12), som fastsætter, at der kan udstedes tre gange så mange tilladelser som det antal tilladelser, der kan udstedes i henhold til artikel 9 i lov nr. 68 (førtidspension).

(3) På grundlag af disse oplysninger besluttede Kommissionen at udvide den procedure efter artikel 93, stk. 2, som var indledt for sag C 17/91 [2], til også at omfatte ovennævnte foranstaltninger.

(4) Den retlige ramme for denne støtteordning består af følgende:

— Lov nr. 68 af 5. februar 1992 »Ristructturazione dell'autotrasporto di cose per conto di terzi« (Gazzetta Ufficiale Italiana af 12. februar 1992, alm. serie nr. 35, side 3).

— Dekret af 27. juni 1992 »Rilascio di nuove autorizzazioni al transporto di merci per conto di terzi« (Gazzetta Ufficiale Italiana af 13. juni 1992, alm. serie nr. 163, s. 12).

— Dekret af 29. oktober 1992 »Dispositioni concernenti i criteri per la concessione e l'erogatione dei benefici nonché i tempi e le modalità per la presentazione delle domande de cui alla legge 5 febbraio 1992« (Gazzetta Ufficiale Italiana af 20. januar 1993, alm. serie nr. 15, side 15).

— Dekret af 3. december 1992 »Versamento contributivo per gli autotrasportatori che cessino l'attività d'impresa« (Gazzetta Ufficiale Italiana af 23. december 1992, alm. serie nr. 301, side 6).

[1] Offentliggjort i EFT nr. C 137 af 28. 5. 1991, s. 3.

[2] Offentliggjort i EFT nr. C 66 af 9. 3. 1993, s. 3.

— Dekret af 26. april 1993 »Disposizioni concernenti la ripartizione dei fondi disponibili tra le diverse finalità della legge 5 febbraio, nr. 68«.

— Lovdekret af 29. marts 1995 nr. 92 (Gazzetta Ufficiale Italiana af 30. marts 1995), lovdekret af 30. maj 1995 nr. 205, lovdekret af 28. juli 1995 nr. 311 (GURI nr. 176 af 29. juli 1995), og lovdekret af 26. september 1995 nr. 402 (GURI nr. 226 af 27. september 1995), ikke konverteret (se GURI nr. 277 af 27. november 1995).

(5) Den anmeldte støtte sigtede på at omstrukturere transportsektoren så den blev forberedt på det indre marked i 1993, ved bl.a. at fremme virksomhedssammenlægninger og oprettelse af konsortier og kooperativer. For at nå dette mål omfattede den oprindelige ordning flere forskellige foranstaltninger (se lov nr. 68 af 1992):

Foranstaltning A:

Skattelettelser i forbindelse med sammenlægning af virksomheder, der har været registreret i mindst tre år (artikel 3, stk. 1).

Foranstaltning B:

Præmier i forbindelse med køb eller leje med købsoption af et nyt køretøj i forbindelse med virksomhedssammenlægning (artikel 3, stk. 2 og 4).

Foranstaltning C:

Tilskud til virksomhederne i forbindelse med investeringer (artikel 6).

Foranstaltning D:

Statens overtagelse i to år af socialsikringsbidrag beregnet på grundlag af lønsummen til de arbejdstagere, der følger et videreuddannelseskursus (artikel 8).

Foranstaltning E:

Præmier i forbindelse med virksomhedsophør til fysiske personer eller medlemmer af kooperativer med udelt ejendomsret, forudsat at disse er over 60 år (mænd) eller 55 år (kvinder), og at de driver vejtransportvirksomhed uden at beskæftige lønmodtagere (artikel 9).

Foranstaltning F:

Statens overtagelse i to år af socialsikringsbidragene for nyansatte i virksomheder, som indtil deres ansættelse drev transporterhverv som selvstændige (artikel 10).

(6) Da der er sket store ændringer af den oprindelige støtteordning og store udsving i valutakursen, er beløbene på det budget, de italienske myndigheder på nuværende tidspunkt har fastlagt, ikke klare og er tilsyneladende blevet ændret mange gange i forhold til den oprindelige meddelelse. På et ekspertmøde den 25. september 1995 meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at det globale budget for 1995, 1996 og 1997 var 378,1 mia. lire (189 mio. ECU), uden at det dog fremgik, hvorledes midlerne skulle fordeles på støtteforanstaltningerne.

(7) Den retlige ramme er i henhold til de italienske myndigheders oplysninger ikke blevet gennemført undtagen for støtteforanstaltningerne i 1992, og heraf er kun førtidspensionering blevet effektivt gennemført, da der ikke er blevet forelagt nogen anmodning om de øvrige. De italienske myndigheder har i øvrigt i deres korrespondance sendt en aftale med branchen af 17. marts 1995, i henhold til hvilken lov nr. 68 forlænges i tre år, men man vil kun iværksætte foranstaltningerne i artikel 6, stk. 1, litra c) (fremme af kombineret transport), artikel 8 (erhvervsuddannelse) og artikel 9 (førtidspensionering for vognmænd).

(8) Der har været mange informationsudvekslinger mellem de italienske myndigheder og Kommissionen efter indledningen af ovennævnte procedure. De italienske myndigheder har i skrivelse af 22. december 1993 informeret Kommissionen om regeringens vedtagelse af et udkast til lovforslag (»bestemmelser om vejgodstransport for tredjemands regning«), som i artikel 2 ændrer lov nr. 68 af 1992 ganske betydeligt med henblik på at tilpasse den til fællesskabsbestemmelserne om statsstøtte. I den nævnte artikel ophæves de statsstøtteordninger, som er mest i konflikt med fællesskabsretten, men der er dog stadig mulighed for skattelettelser (artikel 3, stk. 1, i loven) og foranstaltninger til fordel for vejgodschaufførers erhvervsuddannelser (artikel 8 i loven), kombineret transport (artikel 6c i loven) og førtidspensionering af vognmænd (artikel 9 i loven).

(9) Kommissionen sendte to anmodninger om supplerende oplysninger, henholdsvis den 22. februar 1994 og den 12. april 1995. Som svar herpå meddelte de italienske myndigheder Kommissionen — via anbefalet brev den 17. juli 1995 til Generaldirektoratet for Transport — at forslag til ændring af loven ikke var blevet godkendt i december 1993, idet de lovgivende kamre var blevet opløst på grund af de interne politiske vanskeligheder i Italien, og at lov nr. 68 derfor var

blevet forlænget ved lovdekret af 29. marts 1995, nr. 92 efter en aftale med vejgodstransportørernes sammenslutninger (en kopi var vedlagt), men at kun artiklerne om fremme af førtidspensioneringsordninger, støtte til kombineret transport og erhvervsuddannelse ville blive videreført ved hjælp af gennemførelsesdekreter. Samtidig meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at disse gennemførelsesdekreter endnu var under udarbejdelse og hurtigst muligt ville blive sendt til Kommissionen sammen med de andre oplysninger, som var blevet udbedt i den seneste skrivelse.

(10) Den 25. september 1995 blev der afholdt møde i Bruxelles mellem repræsentanter for Kommissionen og de italienske myndigheder. Man skulle på dette møde klarlægge nogle juridiske problemer før den endelige vedtagelse af de ministerielle gennemførelsesdekreter. De italienske eksperter bekræftede, at kun artikel 6c, 8 og 9 i lov nr. 68, dvs. foranstaltningerne til fordel for kombineret transport, erhvervsuddannelse og pensionering bliver gennemført. De italienske eksperter bekræftede også, at lov nr. 68 ikke havde skabt rettigheder hos eventuelle støtteberettigede (undtagen for førtidspensionering i 1992), da gennemførelsesdekreterne aldrig var blevet offentliggjort.

(11) Ved skrivelse af 21. november 1995 sendte Kommissionen alle de detaljer, som de italienske myndigheder havde anmodet om under mødet. I denne skrivelse mindede Kommissionen de italienske myndigheder om, at den stadig afventede et skriftligt svar på sin anmodning om oplysninger af 12. april 1995 samt nærmere detaljer om gennemførelsen af støtteforanstaltninger og lovbestemmelser om ophævelse af de støtteforanstaltninger, som ikke skulle anvendes, i lov nr. 68 af 5. februar 1992. De italienske myndigheder blev også opfordret til at sende alle oplysninger om en eventuel forlængelse af støtten, idet denne ville blive betragtet som omfattet af støtteprocedure C 17/91. De italienske myndigheder blev endvidere gjort opmærksom på at Kommissionen muligvis ville kræve, at støtten blev suspenderet, og pålægge Italien at forelægge alle nødvendige oplysninger for derefter at træffe en beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger. Fristen for besvarelse af denne skrivelse var femten arbejdsdage.

(12) Kommissionen fik senere at vide, at lov nr. 68 igen var blevet foreslået forlænget via lovdekret af 26. september 1995, men at det ikke var blevet omsat til lov og derfor ikke var gældende. I hele januar måned 1996 var der uformelle drøftelser med de italienske myndigheder, hvor disse lovede at fremskaffe de forlangte oplysninger, men Kommissionen har til dags dato ikke modtaget disse oplysninger.

(13) I betragtning af det foregående og som Domstolen har anerkendt i afgørelsen i sag C-301/87 (Boussac) den 14. februar 1990 og senere bekræftet i sin afgørelse af 13. april 1994 i forenede sager C-324/90 og C-342/90 (Pleuger) [1], har Kommissionen, når EF-traktatens artikel 93, stk. 3, overtrædes, beføjelse til at træffe foreløbig afgørelse, som forpligter, den pågældende medlemsstat — i dette tilfælde Italien — til at standse udbetaling af støtte og give Kommissionen alle dokumenter og alle informationer og oplysninger, som er nødvendige for at undersøge, hvorvidt støtteforanstaltningerne er forenelige med fællesmarkedet.

(14) I henhold til denne retspraksis kan Kommissionen — hvis Italien ikke retter sig efter nærværende beslutning og ikke inden for en tidsfrist på seks uger at regne fra meddelelsen om beslutningen fremsender alle de fornødne oplysninger til at vurdere foreneligheden af den pågældende støtte — vedtage en endelig beslutning på grundlag af de oplysninger, den på det tidspunkt ligger inde med. Denne beslutning kan pålægge Italien at tilbagesøge den udbetalte støtte med renter beregnet fra datoen for udbetalingen af støtte til den referencesats, der er gældende på denne dato, og som bruges til beregning af nettosubventionsækvivalenten for de forskellige typer støtte i denne medlemsstat. Denne foranstaltning er nødvendig for at genoprette den tidligere situation [2] ved at fjerne alle de finansielle fordele, som den modtagende virksomhed uberettiget har nydt på grund af den ulovlige støtte fra datoen for udbetalingen af støtten.

(15) I nærværende tilfælde har Kommissionen opfordret de italienske myndigheder — som ovenfor beskrevet — særlig ved skrivelser af 5. juli 1993, 18. april og 5. juli 1995 til at fremsende fuldstændige oplysninger om den pågældende støtte. Kommissionen mener, at svarene i visse tilfælde er utilfredsstillende og i andre ikke foreligger, når det drejer sig om at vurdere overensstemmelse med fællesskabsretten.

(16) De italienske myndigheder har i øvrigt også bekræftet, at støtten for 1992 var blevet iværksat, og at der var blevet undertegnet en aftale med branchesammenslutningerne den 17. marts 1995 om iværksættelse af en del af foranstaltningerne i ordningen. Der blev udstedt flere lovdekreter i løbet af 1995 for at forlænge ordningen til 1995/1996/1997.

[1] Sml. 1994, s. I-1205.
[2] Sag C-142/87. Domstolens dom af 21. marts 1990, Sml. 1990, s. I-959.

(17) I henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, må den pågældende medlemsstat imidlertid ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før evalueringsproceduren i artikel 92, stk. 2, har ført til en endelig beslutning. Den italienske regering har iværksat støtteordningen uden at have opfyldt denne betingelse, og ordningen må derfor betragtes som ulovlig i henhold til fællesskabsretten.

(18) Kommissionen mener på grundlag af det foregående, at der er en betydelig fare for konkurrencefordrejning og at støtten øjeblikkelig må ophæves. Det betyder ikke blot, at de her beskrevne støtteforanstaltninger ikke må iværksættes, men også at der heller ikke må vedtages nye administrative love og bestemmelser, som sigter på at indføre ovennævnte støtteforanstaltninger —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Italien skal inden for en tidsfrist på seks uger at regne fra meddelelse af nærværende beslutning forelægge alle de fornødne informationer, oplysninger og dokumenter for at gøre det muligt for Kommissionen at undersøge, hvorvidt støtte til omstrukturering af vejtransportsektoren i statsstøttesag C 17/91 er i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 92. Disse informationer skal navnlig indeholde oplysninger om følgende:

1) Gennemførelsesforanstaltningerne til støtte til uddannelse, til fremme af kombineret transport og til førtidspensionering i vejtransportsektoren. De italienske myndigheder skal navnlig fremkomme med de oplysninger, der allerede er blevet anmodet om i skrivelse af 12. april 1995, og som sigter på at vurdere støtteforanstaltningerne i lyset af gældende fællesskabsret, idet der skal foretages en præcisering af investeringerne i f.eks. materiel til kombineret transport og de forskellige former for uddannelsesstøtte.

2) Eventuelt sammenfald af denne støtte med andre gældende støtteordninger samt støtteordningens samlede budget, idet der gøres rede for hver enkelt foranstaltnings årlige tildeling.

3) Oversigt over gennemførelsen af støtteforanstaltninger i denne sag samt de lovbestemmelser, der er vedtaget med henblik på at ophæve støtteforanstaltninger, som ikke er blevet godkendt, og som forekommer i lov af 5. februar 1992, nr. 68 (Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana af 12. februar 1992), der udgør retsgrundlaget for støttesag C 17/91. De italienske myndigheder skal formelt bekræfte at resten af foranstaltningerne i lov nr. 68 ikke længere indgår i støtteprojektet, herunder foranstaltninger i form af skattelettelser. Hvis dette ikke er tilfældet, skal de italienske myndigheder forelægge fuldstændige oplysninger om gennemførelsesforanstaltningerne for eventuelle andre støtteforanstaltninger.

4) I henhold til de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, forlængede det italienske lovdekret af 26. september 1995 (GURI nr. 226 af 27. september 1995) i medfør af lovens artikel 3 lov nr. 68 til den 31. december 1997 i henhold til bestemmelserne i aftale af 17. marts 1995 med brancheorganisationerne, men det er ikke blevet omsat til lov. De italienske myndigheder opfordres til at give oplysninger om følgerne af denne manglende gennemførelse samt om ethvert nyt forslag til retsakt, som ligeledes har til formål at forlænge støtteordningen.

Italien kan fremlægge enhver anden form for oplysning, som den finder relevant til vurdering af denne sag.

Artikel 2

Italien suspenderer øjeblikkeligt enhver ny form for støtte af ovennævnte art, medens resultatet af undersøgelsen afventes, og Italien informerer inden for en frist på femten arbejdsdage Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme dette krav. Det indebærer, at der hverken må udbetales allerede iværksat støtte eller vedtages nye retsakter, som sigter på at indføre den form for støtte, der er beskrevet ovenfor.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. april 1996.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Medlem af Kommissionen